Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţul inserţiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Unŭ esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 245. Braşovŭ, Dumineca 6 (18) Noemvrie 1888.

Braşovŭ, 5 Noemvrie v.

Nóua lege militară se desbate în momentele de faţă în sînulŭ comisiunilorŭ militare din dieta ungară şi din parlamentulŭ austriacŭ.

Atâtŭ în Viena, câtŭ şi în Pesta se resîmtŭ în modŭ însemnatŭ înăspririle, ce le conţine noua lege mai alesŭ în ceea ce privesce instituţiunea voluntarilorŭ pe unŭ anŭ. Cu tóte aceste însĕ direcţiunea, ce au luat'o sfătuirile în sînulŭ comisiunilorŭ militare, este diferită.

Pe când în comisiunea camerei austriace s'a accentuatŭ simplu necesitatea ca esamenele de oficerŭ în reservă sĕ fiă depuse în limba germană, şi s'a cerutŭ numai din partea mai multorŭ vorbitorĭ, ca înăspririle ce privescŭ oprirea voluntarilorŭ de a'şĭ continua studiile în anulŭ de serviciu şi îndatorirea lorŭ de a mai servi unŭ anŭ décă nu vorŭ depune cu succesŭ esamenulŭ de oficerŭ sĕ fiă delăturate séu celŭ puţinŭ moderate, pe atuncĭ în comisiunea dietei ungare s'a tractatŭ întréga afacere din altŭ punctŭ de vedere.

Membrii comisiunei, contele Aladar Szechenyi, fiiulŭ actualuluĭ ministru de comerciu, apoi deputatulŭ Bolgar şi Augustŭ Pulsky au declaratŭ, că ei suntŭ gata a consêmţi la aceea, ca voluntarii pe unŭ anŭ sĕ nu-şĭ pótă continua studiile universitare în timpulŭ serviciului şi ca eventualŭ sĕ fiă ţinuţĭ a mai servi unŭ anŭ, décă se va stabili, că voluntarii pe unŭ anŭ potŭ sĕ-şĭ depună esamenulŭ de voluntarĭ şi în limba maghiară.

Cu alte cuvinte Ungurii primescŭ sarcinele impuse, dér cerŭ *compensaţiunĭ* în favórea limbei maghiare. In deosebĭ Pulszky a accentuatŭ necesitatea unorŭ asemenĭ compensaţiunĭ, numai cu deosebirea că dênsulŭ nu cere ca aceste sĕ fiă stabilite în lege însăşĭ, ci se mulţumesce ca sĕ fiă primite în cadrulŭ sistemului de studii şi în instrucţiunile carĭ vor regula esamenele de oficerŭ.

Chiar ministrulŭ de honvedĭ Fejervary a vorbitŭ de-o viitóre revisuire a instrucţiunilorŭ de până acuma şi de unŭ reglementŭ, care sĕ satisfacă tuturorŭ pretensiunilorŭ şi sĕ fiă supusŭ Majestăţii Sale spre sancţionare.

„In instrucţiune“, dise d-lŭ Fejervary, „se va face totŭ posibilulŭ, pentru ca aceia, carĭ nu vorŭ cunósce pe deplinŭ limba germană, sĕ pótă cu tóte aceste depune esamenulŭ de oficerŭ, şi ca nimenĭ sĕ nu fiă rĕspinsŭ de aceea, pentru că nu este versatŭ în limba germană, afară numai de unŭ singurŭ casŭ, când adecă respectivulŭ nu scie absolutŭ nimicŭ din limba germană, căcĭ atuncĭ va recunósce orĭ-şi cine, că unŭ astfelŭ de omŭ nu póte deveni oficerŭ.“

Ministrulŭ Fejervary nu voiesce, ca disposiţiunĭ de feliulŭ acesta sĕ fiă primite în lege, şi-şĭ are motivele sale fundate. Décă, dise elŭ, se va primi în lege disposiţiunea, că esamenulŭ de oficerŭ se póte depune şi în limba maghiară, atuncĭ şi naţionalităţile slave din Austria vorŭ pretinde la rêndulŭ lorŭ acestŭ favorŭ, ceea ce ar face ca în armată sĕ fiă mai multe limbĭ folosite. Alta ar fi décă în Austria limba germană ar fi stabilită prin lege ca limbă a statului. Atuncĭ şi situaţiunea Ungariei ar fi mai uşóră în privinţa primirei unei asemenĭ disposiţiunĭ în lege.

Foile germane centraliste suntŭ fórte îngrijate din causa acestei intorsĕturĭ în comisiunea dietei ungare, deórece se temŭ, cu dreptŭ cuvêntŭ, că şi Cehii, Polonii, Slovenii, Italianii şi Românii din Austria vorŭ pretinde sĕ li se dea acelaşĭ favorŭ, ca sĕ pótă depune esamenulŭ de oficerŭ în limba lorŭ maternă.

Este fórte caracteristicŭ că Ungurii prin pretensiunile lorŭ lucrézā acum fără de voiă în direcţiunea principiilorŭ federaliste, ce domnescŭ dincolo de Laita şi se estindŭ şi asupra armatei. Deja foile cehice dau espresiune bucuriei lorŭ că „acum şi administraţia militară începe a fi pĕtrunsă de acestŭ spiritŭ federalistŭ!“

DIN AFARA.

Diarului francesŭ „Rappel“, care a disŭ dĕunădile, că legiunea francesă a strĕinilorŭ sĕ se numéscă „regimentŭ alsaţianŭ“, declară, că ministrulŭ de instrucţiune francesŭ Lokroy, care a fostŭ atacatŭ din causa acésta, de mulţĭ anĭ nu mai lucréză la acelŭ diarŭ şi că n'are nicĭ unŭ raportŭ de proprietate cătră elŭ. Ministrului însuşĭ i-s'a datŭ ocasiune, la deschiderea cursului de érnă alŭ „Asociaţiunei politechnice militare“, a ţine o vorbire, în care dise, că luptele pentru independenţa Franciei, care de altmintrelea, fiă disŭ în trécĕtŭ, nu e de nimenea ameninţată, potŭ fi amânate pentru timpurĭ fórte depărtate. „*Vremŭ din totŭ sufletulu* — dise Lokroy — *pacea*, şi acésta o dovedescŭ lucrările pentru esposiţiune. Dér vremŭ o pace démnă, care nu atinge nicĭ interesele nóstre nicĭ onórea nóstră. Ca sĕ obţinemŭ acéstă pace şi sĕ o susţinemŭ, e necesarŭ sĕ fimŭ tarĭ şi sĕ se scie acésta.“

Vorbirea ce a ţinut'o Marchisulŭ de Breteuil în Marsilia e considerată de diarele francese ca o *abdicare a roialismului în favórea generalului Boulanger*. Acésta o dice nu numai fóia republicană „Temps“, ci şi fóia monarchistă „Figaro.“ Aceia, carĭ dorescŭ sĕ védă pe Boulanger la cârmă — scrie Francis Magnard — potŭ striga de bucuriă, dér aderenţii regelui n'au motivŭ sĕ se bucure de declaraţiunile marchisului de Breteuil, căcĭ ele însemnézā o abdicare a lui Filipŭ VII în favórea generalului, care e în ochii celorŭ dela cârmă mai mare spinŭ, decâtŭ acela. Magnard mai constată, că la banchetulŭ roialistŭ nicĭ unŭ óspe n'a strigatŭ „sĕ trăiască regele“, „sĕ trăiască monarchia“, ci numai „sĕ trăiască Boulanger!“

Nu de multŭ, cei doi: *Regele Danemarcei şi Regele Suedici şi Norvegiei* au fostŭ numiţĭ şefĭ ai duorŭ regimente germane, ér acum de curêndŭ aceiaşĭ Regĭ au fostŭ numiţĭ şefĭ ai duorŭ regimente austriace. Acestui faptŭ i-se atribue o însemnătate politică şi e consideratŭ ca unŭ semnŭ, că cele două regate au sĕvêrşitŭ o *apropiere amicală la alianţa triplă*, orĭ că în Berlinŭ şi în Viena se aştéptă o astfelŭ de apropiere.

O fóiă din Berlinŭ comunică despre *unŭ nou incidentŭ* neplăcutŭ, întâmplatŭ la *graniţa francesă*. In apropiere de Chavannes-les-Grands urmăriră trei vênătorĭ francesĭ pe teritoriu germanŭ un ţapŭ sĕlbaticŭ, asupra căruia împuşcară. Unŭ forestierŭ germanŭ, care venise întracolo, îi provocară sĕ se retragă; vênătorii nu voiră, ér forestierulŭ împuşcă atuncĭ asupra lorŭ, rănindŭ pe unulŭ. Incidentulŭ e ţinutŭ secretŭ până acum. După alte scirĭ, ar fi fostŭ o întâlnire neamicală între hoţĭ de vênatŭ francezĭ şi între doi forestierĭ germanĭ, fără însĕ sĕ se fi schimbatŭ glónţe între ei, deórece ambele părţĭ se aflau pe teritoriulŭ lorŭ. Incidentului nu se atribue însemnătate politică.

„Kreuzzeitung“ află în nouĕle dislocărĭ de trupe rusescĭ o *îndintare esenţială a întregei puterĭ armate rusescĭ cătră graniţele vestice*. Alŭ 12-lea corpŭ nu mai stă în Chiev, ci la graniţa austriacă, corpulŭ alŭ 9-lea e înaintatŭ din Orel spre Chiev, corpulŭ alŭ 13-lea din Moscva e transferatŭ la Orel; mai bătĕtóre la ochĭ e schimbarea făcută la corpulŭ alŭ 15-lea, care a fostŭ transferatŭ din Cazan, adecă din regiunea Uralului, în Polonia. Totŭ astfelŭ descrie o corespondenţă a diarului „Post“ mişcările de trupe rusescĭ.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(8)

Unŭ mortŭ între vii.

(Novelă englesĕscă.)

VI.

Alice abia după o jumĕtate de óră se tredi din amelţa ei, când deja era culcată în patulŭ sĕu albŭ ca zăpada şi móle ca pufulŭ.

Lângă ea şedea lordulŭ, care la deşteptarea ei zimbi făcêndu'şĭ silă numai ca sĕ mângăe pe biata Alice.

„Iubite Oliver,“ începŭ ea, „s'a întâmplatŭ aevea, orĭ a fostŭ numai unŭ visŭ? aşa-i că a fostŭ numai unŭ visŭ deşertŭ? Elŭ n'a fostŭ aicĭ, n'a putatŭ sĕ fiă. Era numai o umbră înşelătóre; o închipuire cutezată, şi nimicŭ mai multŭ.“

Lordulŭ n'a disŭ nimicŭ, nu putea vorbi.

Spunêndŭ adevĕrulŭ, se temea că-i va reînoi bóla, nespunêndu-i-lŭ cine scie ce s'ar pute întâmpla? Dér după câteva minute lordulŭ era hotărîtŭ ce sĕ facă. Inima lui îi spunia, că iubirea acésta pretinde cea mai mare jertfă; şi-apoi fericirea Alicei îi era cea mai mare grije a lui.

De ce nu-mĭ rĕspundĭ?“ întrebă bolnava.

„Mĕ temŭ, Alice, căcĭ eştĭ prea simţitóre.“

„Trebuie aşadéră sĕ credŭ Oliver, că n'am visatŭ?!“

„N'ai visatŭ, Alice, Dumnedeu a vrutŭ ca sĕ'ţĭ regăsescĭ fericirea.“

„Şi întru adevĕrŭ, Reginald a fostŭ aicĭ?“ întrebă Alice mişcată.

„Da Miss, dta l'ai vĕdutŭ!“

Alice, isbucnindŭ într'unŭ plânsŭ grozavŭ, se plecă spre perina ei.

„Liniscesce-te, Alice,“ o mângâia lordulŭ, care suferia grozavŭ, „d-ta vei fi fericită, îndată ce-lŭ vei vedé.“

„Nu, Mylord,“ strigă fata sărindŭ în susŭ, „sĕ nu facĭ sĕ mi'lŭ aducĭ. Grăbesce mai bine şi vorbesce cu elŭ. Spune'i, că eu nu l'am înşelatŭ, nu mĭ-am călcatŭ jurămêntulŭ, şi că iubirea mea n'a fostŭ sdrobită de necredinţă, ci de-o întâmplare órbă.“

„Alice, asta nu potŭ sĕ i-o spunŭ!“

„Trebue s'o facĭ, Oliver, trebue s'o facĭ, décă ţii la fericirea mea. Grăbesce dér şi vorbesce'i. Cunoscĭ bine împrejurările mele, istorisesce'i totulŭ cum a fostŭ. Vorbesce'i sĕ'şĭ uite de fantasmele copilăriei, sĕ mĕ uite şi pe mine, care te iubescŭ numai pe dta.“

Lordulŭ bine vedea cu câtŭ chinŭ dicea Alice cuvintele aceste, îi audia vocea ei întreruptă şi-i vedea faţa înroşindu-se de-atâta resemnare.

„Nu, Alice“, dise lordulŭ, nu potŭ fi interpretulŭ astorŭ-felŭ de cuvinte, pe carĭ dta nu le simţĭ.“

„Ce va sĕ dică asta, Oliver?“

Aceea, Alice, că eu nu mĕ potŭ înşela în nobila d-tale inimă.

Bolnava în clipa acésta începŭ érăşĭ sĕ plângă.

„Dumnedeule, ce nefericită sunt eu! De ce nu potŭ sĕ morŭ?“

Lordulŭ într'acestea părăsi odaia şi grăbi la Reginald.

„D-le cavalerŭ, îi dise, te aşteptă Alice.“

„Miresa d-tale?“

„Nu, d-le, iubita d-tale!“

Reginald se totŭ mira şi nu cuteza sĕ crédă cuvintelorŭ lordului, care apucându-lŭ de braţŭ îlŭ conduse în camera Alicei, şi deschidêndu-i uşa îi şopti:

„Sir, privesce, colo se odihnesce Alice, du-te lângă ea, deştépt'o cu sĕrutările d-tale şi cuvintele ce i-le vei rosti au sĕ'i facă bine, s'o vindece de bóla ei.“

Reginald s'apropiă în paşĭ clătinătorĭ de patŭ şi îngenunchindŭ rosti încetŭ numele Alicei.

Ameţita fată se tredi.

„Reginald“, ţipă Alice, „cum ai cutezatŭ sĕ te apropi aicĭ“.

„Oh, Alice, replică elŭ cu durere, odinióră nu erai aşa severă faţă cu mine.“

„Reginald, d-ta scii, că sórtea poruncesce.“

„Nu aşa, Alice, nu aşa; altcum doriam eu sĕ te revĕdŭ.“

„Bunulŭ meu Reginald, rĕspunse întristată Alice, înzadarŭ ţĭ-aşŭ istorisi întâmplările lumilorŭ trecute, căcĭ nu m'ai crede.“

„Istorisesce-mĭ, Alice, te rogŭ istorisesce-mĭ.“

„Nu, Reginald, nu-ţĭ voiu spune ni-

Din Bucovina.

(Coresp. Gazetei)

13 Noemvre 1888.

S'a pomenitŭ în organulŭ acesta, că profesorii germanĭ dela universitatea din Cernăuțĭ au protestatŭ în contra jurămêntului făcutŭ în dieta țĕrii de Magnif. S. Rectorulŭ C. Popoviciĭ în limba românéscă și nu în cea germană, precum adecă e caracterulŭ universităţii cernăuţene.

Intêia enunciaţiune în contra acelui jurămêntŭ a făcut'o o fóiă nemţéscă din Cernăuţĭ, ce se numesce „liberală" și este cunoscută ca fóia advocaţilorŭ cernăuţenĭ, carĭ în celŭ mai mare numĕrŭ suntŭ israelițĭ, și a provocatŭ în întregulŭ publicŭ, neorbitŭ de șovinismŭ naționalŭ și juridicŭ, mirare amestecată cu — voiă bună. Mirare, căcĭ sciuții *jurisprudenţĭ* dela spatele acelei gazete desaprobă „tactul" Magnificenței Sale Rectorului magnific, căcĭ ca „representant" alŭ universităţii de caracterŭ germanŭ n'a juratŭ ca deputatŭ vîrîtŭ în dieta Bucovinei în limba — mandatului, ci în cea a mandatarului; éră voiă bună, ca sĕ nu dicŭ zimbetŭ, a provocatŭ acea enunciaţiune, căcĭ mandaţii respectivei gazete se numesŭ *juriştĭ* și *liberalĭ*.

Este déră nu numai jurisprudenţilorŭ, și încă „promovaţĭ", ci și orĭ-șicărui omŭ laicŭ inteligentŭ cunoscutŭ, că jurămêntulŭ, în prima liniă, ca o provocare la ce este omului mai sfântŭ, la Dumnedeu, aparţine moralului religiosŭ și că prin urmare este enunciaţiunea celei mai proprii și mai intime individualităţĭ etice a aceluia, care depune jurămêntulŭ. Totŭ așa este obștește sciutŭ și recunoscutŭ, că organulŭ fisicŭ alŭ individualităţii etice, în afară, este acela, prin care se simte aceea individualitate în raportŭ intimŭ cu supremulŭ principiu alŭ religiosităţii și moralului. Nu mai prin acelŭ organŭ decĭ unŭ jurămêntŭ depusŭ nu póte admite o echivocitate cu unŭ jurămêntŭ nu pe deplinŭ sincerŭ și subiectivŭ neconsciutŭ.

Și care altulŭ póte fi acelŭ organŭ fisicŭ alŭ individualităţii etice, în afară, decâtŭ *limba maternă*, care a Magn. S. Rectorului de acum alŭ Universităţii din Cernăuţĭ e limba română? Neadmiţêndŭ decĭ „savanţii" germanĭ dela universitatea cernăuţénă și „promovaţii în dreptŭ" dela organulŭ lorŭ „liberalŭ" aceste afirmărĭ esprimate de noi aice, nu ne rĕmâne a crede alta, decâtŭ că d-lorŭ valórea reală și însemnătatea sfântă a unui jurămêntŭ o postpunŭ unei formalităţĭ esterióre și că prin urmare pretindŭ ca prin persóna individuală a Rectorului universităţii, nu dênsa, ci altulŭ — caracterulŭ germanŭ alŭ universităţii — sĕ fi depusŭ jurămêntulŭ ca deputatŭ dietalŭ.

Acéstă logică însĕ ni-se pare a fi atâtŭ de — transcendentală, prin urmare, pentru noi, muritorii plebeicĭ, nepricepută, încâtŭ, pe urma ei, ne mirămŭ, de ce legile nóstre publice nu pretindŭ ca martorii de pe la preturĭ și tribunale, chemaţĭ de *străinĭ* de limbă, ca dênși, sĕ jure în limba *acestora* și nu într'a lorŭ propriă, orĭ de ce „savanţĭ" dela Universitatea din Cernăuţĭ cu „jurisprudenţii" gazetei lorŭ, nu protestéză, când unŭ deputatŭ din dieta Bucovinei, de naţionalitatea germană, déră alesŭ — ce e la noi cam regulă — de cercurĭ românescĭ, nu depunŭ jurămêntulŭ românesce, ci *nemţesce*. **Ir. P.**

SCIRILE DILEI.

Pentru înlesnirea ţinerei în evidenţă a militarilorŭ şi a glotaşilorŭ, ministrulŭ ungurescŭ de culte, la cererea ministrului de honvedĭ, a ordonatŭ, ca preoţii purtătorĭ de matricule sĕ înregistreze în rubrica corĕspundĕtóre a matriculei, séu în rubrica observaţiunilorŭ, casurile de mórte a tuturorŭ bărbaţilorŭ, carĭ n'au trecutŭ încă peste anulŭ alŭ 42-lea de etate. Decă mórtea s'a întêmplatŭ în comuna în care s'a născutŭ, casulŭ morţei lui este a se nota simplu în matricula morţilorŭ; decă însĕ mórtea nu s'a întêmplatŭ în loculŭ nascerei, preotulŭ purtătorŭ de matricule unde a muritŭ respectivulŭ este datorŭ sĕ trimită atestatulŭ despre casulŭ morţii, în timpŭ de 8 dile, purtătorului de matricule din loculŭ natalŭ alŭ rĕposatului pentru înregistrare.

* * *

Restanţele de dare în comitatulŭ *Albei de josŭ* erau la începutulŭ lunei acesteia 793,655 fl. 32 cr. dare directă, și 65,455 fl. 90 cr. dare militară. Va sĕ dică restanţele de dare ale acestui comitatŭ se urcă pentru acestŭ anŭ aprópe la 900,000 fl. v. a. In comitatulŭ *Turda-Arieşŭ* restanţele de dare facŭ 306,772 fl. 48½ cr. Cu tóte că suntŭ numiţĭ din partea regimului 5 esecutorĭ pentru încassarea dărilorŭ, în luna Octomvre încassările au fostŭ fórte slabe. Eventualŭ s'a proiectatŭ înmulţirea esecutorilorŭ de dare.

* * *

Lunĭ séra se va da, precum amŭ anunţatŭ, în sala hotelului Nr. 1 *petrecerea „Reuniunei sodalilorŭ românĭ" din locŭ*. Va cânta corulŭ sodalilorŭ și se vorŭ juca de membrii reuniunei două comedii. Judecândŭ după pregătirile făcute de sodalĭ, publiculŭ va avé o séră de petrecere din cele mai plăcute. Venitulŭ petrecerei fiindŭ destinatŭ pentru ajutorarea meseriașilorŭ românĭ, Reuniunea nutresce cu dreptŭ cuvêntŭ speranţa, că publiculŭ românŭ o va încuragia luândŭ parte le petrecerea ei în numĕrŭ câtŭ mai mare.

Cu acéstă ocasiune comunicămŭ publicului românŭ informaţiunea ce ni-s'a datŭ, că mergêndŭ unii dintre sodalii românĭ cu învitare și cu bilete la d-lŭ Theochar Alexi, proprietarulŭ tipografiei „Alexi" și alŭ „Poştei române", au fostŭ întêmpinaţĭ cu cuvintele, că „n'au ce căuta la dênsulŭ, deórece d-sa e **grecŭ**."

* * *

Facemŭ atentŭ publiculŭ, că *cartele de corespondenţă*, care pe partea unde se scrie adresa mai conţinŭ și alte comunicărĭ în scrisŭ orĭ tipărite, se înapoiază dela poște; nicĭ chiar numele și adresa celui care trimite cartele nu e ertatŭ a scrie, ci numai numele și adresa persónei căreia i-se trimite.

* * *

Cu privire la scirea despre *ascultarea partidelorŭ necatolice* înaintea forurilorŭ bisericescĭ catolice, foile unguerescĭ împărtășescŭ, că nu s'a luatŭ nicĭ o decisiune în acéstă privinţă.

* * *

Ni-se scrie din *Cluşiu* cu data 16 Noemvre 1888: Astădĭ la 12½ óre d. a. a fostŭ promovatŭ de *doctorŭ în drepturĭ d-lŭ Ioanŭ Moşoiu din Tohanulŭ nou* fiindŭ de faţă în sala senatului universităţii mai mulţĭ tinerĭ universitarĭ.

Felicitămŭ pe tînĕrulŭ doctorŭ.

* * *

„Românului" i-se spune, că unŭ *fabricantŭ din Braşovŭ* a sositŭ în Bucurescĭ, ca sĕ se'nţelégă cu diferite persóne financiare de acolo pentru crearea unei fabrice de luminărĭ de stearină.

* * *

In Viena s'a ţinutŭ adunarea generală a acţionarilorŭ liniei *Lemberg-Cernăuţĭ-Iaşĭ-Romanu*. Consiliulŭ de administraţiă a supusŭ raportulŭ sĕu asupra demersurilorŭ făcute în urma secvestrării liniei de pe teritoriulŭ României, și a cerutŭ autorisaţia de a regula cu guvernulŭ românŭ tóte cestiunile privitóre la acéstă afacere și de a face o învoială privitóre la drepturile de proprietate, precum și la celelalte drepturĭ ale societăţii și la cestiunea personalului. Adunarea, după o lungă discuţiune, a votatŭ în unanimitate acéstă autorisaţiă, exprimândŭ încrederea sa în consiliu.

* * *

Poliţia din Cluşiu a avutŭ de lucru în luna trecută. S'au pertractatŭ înaintea ei 29 diferite casurĭ penale, 25 casurĭ de furtŭ, 5 de vătĕmare corporală, 14 de vătĕmare de onóre, 2 de jocŭ de hazardŭ, 1 de călcare a prescrierilorŭ lotăriei; pedepse de arestŭ au suferitŭ 35 persóne.

* * *

Prinţulŭ Ferdinand de Hohenzollern, sublocotenentŭ în armata română, a fostŭ înaintatŭ la gradulŭ de locotenentŭ.

* * *

Vinerĭ în 4 Noemvre, d-lŭ *Al. Odobescu*, profesorŭ la universitatea din *Bucurescĭ*, a vorbitŭ în ședinţa publică a Academiei despre *ornamentele în formă de capŭ de bou*, și anume despre Rhytonulŭ de argintŭ descoperitŭ la Poroina și aflătorŭ în museulŭ de antichităţĭ din Bucurescĭ; d-lŭ *V. A. Urechc* despre archimandritulŭ *Varlolomeiu Mazaranulŭ*.

* * *

Artista francesă *Sarah Bernhard* se află la Praga, unde Cehii i-au făcutŭ ovaţiunĭ strigândŭ „Trăiască Francia!" In onórea artistei au datŭ o sĕrbătóre.

* * *

Din *Viena* aflămŭ, că percepţia de urmărire a contribuţiunilorŭ de acolo a pusŭ secvestru pe venitulŭ unei representaţiunĭ date de d-na *Sarah Bernhard*, pentru neplata unei datorii de 3000 de florinĭ.

* * *

Ducele Max de Bavaria, tatălŭ Maiestăţii Sale Elisabeta, a încetatŭ din viéţă în urma unei grele suferinţe.

* * *

„Etoile Belge" din Bruxelles a primitŭ o telegramă din Parisŭ, prin care 'i se anunţă, că *d-na generalŭ Boulanger a cerutŭ* dela tribunalulŭ din Parisŭ *divorţulŭ*. Motivele nu se cunoscŭ.

Corupţiunile la alegerĭ.

Corupţiunile la alegerile de deputaţĭ unguerescĭ **au** luat dimensiunĭ atâtŭ de marĭ, încâtŭ chiar și cei mai incarnaţĭ şoviniştĭ maghiarĭ trebue sĕ le recunóscă și sĕ se sparie de ele. Alegerea de deputatŭ dietalŭ, sĕvîrșită la Dunaszerdahely, este o dovédă eclatantă despre aceste ne mai pomenite corupţiunĭ.

Étă ce dice între altele „Ellenzék" dela 12 Noemvre, vorbindŭ despre acéstă alegere de deputatŭ la care candidaţii erau Ludovicŭ Krauss și contele Keglevich:

Ludovicŭ Krauss după limbă este maghiarŭ, deși cam slăbuţŭ vorbesce limba ungurécă (și totŭ e maghiarŭ după limbă? R.), după confesiune este israelitŭ, după posiţia ce ocupă este bogatŭ. Guvernulŭ l'a numitŭ și *nemeşŭ* maghiarŭ, însĕ așa ca pe mulţĭ alţii, pe carĭ numai uşurătatea capului golŭ și greutatea busunarului plinŭ i-au ridicatŭ la rangulŭ de *nemeşŭ*, — guvernulŭ l'a făcutŭ *nemeşŭ*, dér societatea nu l'a primitŭ ca atare. Pentru ca însĕ Krauss sĕ pótă intra în societatea ómenilorŭ marĭ, avea nevoiă de unŭ mandatŭ ca

---

micŭ. Din contră, te rogŭ sĕ te depărtezĭ de aicĭ. Sórtea a făcutŭ sĕ créscă între inimile nóstre arborulŭ despărţirei și astfelŭ fiindŭ, la olaltă — amŭ fi în vecĭ nefericiţĭ."

„Așa-déră mĕ sfătuescĭ sĕ mĕ retragŭ?"

„Incă în césulŭ acesta."

Reginald începù se rîdă.

„Bine, Alice.... Tocmai acésta am așteptat'o, căcĭ dóră și d-ta eștĭ o fată ca tóte fetele: vanitósa, doritóre de strălucirĭ și pompe, și neconstantă. Sciam eu acésta înainte, sciam, că amorulŭ unui sĕracŭ cavalerŭ va fi copleșitŭ și stînsŭ prin comorile unui lord avutŭ. Sciam, că d-ta îndată ce poţĭ fi „lady Worsfield" n'o sĕ te mai gândescĭ la prietinulŭ de odinióră, care nu are nicĭ rangŭ, nicĭ avere."

La cuvintele acestea Alice se sculà și cu o vóce liniștită dise:

„Reginald, prea rĕutăciόse vorbe mĭ-ai disŭ."

„La nicĭ unŭ casŭ ele nu te măgulescŭ!"

„D-ta nu mĕ cunoscĭ, Reginald, decă așa gândescĭ de mine."

„Ce sĕ și gândescŭ altceva?"

„Se gândescĭ, Reginald, că eu sunt victima sorţii!"

Te înșelĭ Alice, mirele d-tale e în stare sĕ-ţĭ abdică."

„Nu o va face."

„Ba da, Alice, mĭ-a spus'o mai înainte."

Elŭ nu póte s'o facă acésta, Reginald, de aceea depărtează-te."

„Oh, Alice, de le-așŭ fi sciutŭ acestea n'așŭ fi mai doritŭ viéţa asta miserabilă, mĭ-așŭ fi ruptŭ ranele; oh, de ce n'am cădutŭ mortŭ în luptă. Dér la ce sĕ mĕ mai sdrobescŭ, Miss; sĕ-ţĭ înplinescŭ decĭ porunca și se mĕ departŭ."

„Dumnedeu sĕ te binecuvinte, Reginald," suspinà plângêndŭ Alice, „întinde'mĭ mâna mai înainte de ce te-ăi depărta, ca sĕ nu ne mai vedemŭ pănă 'n cealaltă lume."

Când se depărtà Reginald, Alice isbucnì în plânsulŭ celŭ mai amarŭ. Numai câtŭ nu era sĕ fugă după elŭ, când se vĕdù deodată în casa tată-sĕu.

Lordulŭ și Reginald se întâlnirà lângă rîu."

„Domnule cavalerŭ", dise seriosŭ Oliver, „te-ai convinsŭ câtŭ te iubesce Alice?"

„Nu mĕ lua în rîsŭ Mylord! Nu e frumosŭ din partea d-tale, care mĭ ai răpitŭ fericirea, sĕ facĭ acestŭ lucru. Celŭ puţinŭ nu-ţĭ petrece pe ruinele suferinţelorŭ mele."

„D-ta aiurezĭ, d-le cavalerŭ."

„S'o sfîrșimŭ, Mylord. Dumnedeu cu d-ta!"

„Ce 'nsemnéză acésta?"

„Mâne o sĕ'mĭ începŭ călĕtoria!"

„Aceea nu vei face-o d-ta."

„Mylord, așa poftesce Alice!"

Lordulŭ se spărià de atâta nobleţă de inimă a Alicei în vreme ce Reginald îșĭ închipuia, că lordulŭ îlŭ batjocoresce.

„D-ta vei rĕmâné aicĭ, Sir!" dise lordulŭ hotărîtŭ.

„De ce?"

„Ca sĕ fi fericitŭ!"

„Iţĭ mărturisescŭ sincerŭ, Mylord, că nu te pricepŭ."

„Nu face nimicŭ, acușĭ timpulŭ le va esplica tóte. Eu îţĭ jurŭ, că d-ta vei fi fericitŭ. Dér atuncĭ, când 'îmĭ jertfescŭ inima pentru d-ta, îmĭ vei concede ca sĕ-mĭ facĭ o promisiune?"

„Și anume?".

Promite'mĭ, că vei fi credinciosŭ în vecĭ faţă cu Alice."

„E de prisosŭ s'o mai accentuezŭ acésta; dorinţa d-tale vré sĕ dică, că nu'mĭ cunoscĭ caracterulŭ."

„Bine, Sir; mĕ încredŭ în d-ta."

„Și acum?"

„Precum ţĭ-am spusŭ, d-ta vei rĕmâné aicĭ. Se póte că la începutŭ nu'ţĭ va cădé bine, dér îţĭ stau la disposiţiă roibii, armele de rĕsboiu, pianulŭ și biblioteca mea. Castelulŭ din Manfries privesce-lŭ ca proprietatea d-tale. Da, Sir, orĭ cu ce ochĭ te vei uita la mine, castelulŭ de adĭ înainte este alŭ d-tale."

„Mylord, cum se póte....?"

„Fiindcă te iubesce Alice!"

Reginald odată credea că viséză, altă-dată că are de-a face cu unŭ nebunŭ, care vorbesce și incurcă totŭ ce vorbesce. (Va urma).

să pótă intra în dietă ca deputatŭ. Spre scopulŭ acesta candidă la Szentendre. Ómenii se întrébă, cine este acelŭ Krauss, ce a făcutŭ, și ce potŭ aștepta dela elŭ?

Ludovicŭ Krauss își arată portofoliulŭ sĕu plinŭ. Aicĭ sunt! — dice elŭ. Programŭ, principiu, popularitate, încredere — tóte le am în portofoliu. Portofoliulŭ învinge. Se face cercetare, judecătoria constată crima mituirei, se condamnă corteșĭ mituitorĭ și alegĕtorĭ mituițĭ, pe Ludovicŭ Krauss însĕ comisiunea judiciară ilŭ verifică ca deputatŭ.

Mandatulŭ espiră, Krauss pășesce acum ca deputatŭ la Dunaszerdahely, unde numai deunădile se anulă alegerea luĭ Ludovicŭ Szabo, care era antisemitŭ... Invĕțătorulŭ poporalŭ Iuliu Tarnok își vinde votulŭ și influința sa ambilorŭ candidațĭ. Petru Toth depune jurămêntŭ, că Krauss a fostŭ în persónă în comuna N. Boda, a ospĕtatŭ acolo pe alegĕtorĭ cu mâncare și beutură și că a mituitŭ. Vincențiu Laszlo depune jurămêntŭ, că comuna N. Boda, pe lângă plătirea alegĕtorilorŭ a primitŭ și pentru edificarea bisericei 2000 fl. Luĭ Pirovicĭ i-a promisŭ Krauss o funcțiune la fabrica sa de spirtŭ cu salarŭ de 500 fl. Notarulŭ de cercŭ Perenyi a primitŭ 100 fl. pentru ca sĕ fiă neutralŭ. Și așa mai departe. Congrena luparnițeĭ n'ar fi putută sĕ pustiéscă mai bine, decum au pustiitŭ banii luĭ Ludovicŭ Krauss.

O investigațiune îndelungată a descoperitŭ întréga grămadă de criminalitățĭ. Nicĭ apĕrarea nu négă abusurile și netedesce lucrulŭ cu aceea, că cerculŭ electoralŭ este coruptŭ și că candidatulŭ n'a făcutŭ alta, decâtŭ că s'a acomodatŭ obiceiuluĭ.

Krauss fŭ verificatŭ ca deputatŭ. Fiă-care a depusŭ jurămêntŭ pe aceea, că va respecta legea. Legea însĕ dice: „Alegerea trebue sĕ se anuleze, décă se dovedesce, că deputatulŭ însușĭ, orĭ unŭ altŭ individŭ la însărcinarea luĭ a datŭ séu a promisŭ mâncare, beutură, banĭ, séu hârtiĭ de valóre, orĭ altŭ ceva cu scopulŭ ca sĕ voteze pentru deputatulŭ alesŭ séu pentru ca sĕ se abțină dela votŭ etc. etc.

„Pesti Naplo“ scrie:

Celŭ mai mare inimicŭ alŭ Ungariei este corupțiunea, ea este unŭ veninŭ în trupulŭ națiuneĭ. Se lățesce în poporŭ și s'a încuibatŭ în oficiile publice, și pretutindenea a prinsŭ rădăcinĭ. Cea mai tristă oglindă este aceea, pe care ni-o înfățișéză alegerea dela Dunaszerdahely. Acéstă alegere dovedesce, că în maioritatea cetățenilorŭ alegĕtorĭ nu esistă nicĭ o convicțiune politică, nu esistă nicĭ o cinste, pentru care sĕ se abțină d'a fi dusŭ la tĕrgŭ, sĕ se bĕțină a'șĭ vinde pentru banĭ principiile lorŭ, neavêndŭ grijă de patriă, de constituțiă și de onóre. Și nu esistă în candidațĭ moralitatea de a abate pe poporŭ dela uriciosulŭ tĕrgŭ, ci din contră, candidațiĭ, carĭ doresců sĕ fiă legislatorĭ Ungariei, culegŭ sufletele cumpărându-le cu banĭ. Și nu esistă autoritățĭ, carĭ sĕ oprésca acésta, sĕ păzéscă inviolabilitatea și sanctitatea legilorŭ, și pe poporŭ sĕ-lŭ scutéscă de Jude. Și nu esistă judĭ, carĭ sĕ judece și pe criminalĭ sĕ-ĭ pedepséscă și sĕ ia mandatulŭ dela aceia, carĭ și-l'au câștigatŭ pe cale ilegală. Și nu esistă bărbațĭ de statŭ, carĭ sĕ védă, că astfeliu de alegerĭ nimicescŭ libertatea în națiune și parlamentarismulŭ în constituțiune.

„Egyetertes“ numesce alegerea de deputatŭ a luĭ Krauss o „crimă verificată“, ér „Bud. Hirlap“ se scandaliséză, că cineva cutéză a se presenta în dietă cu unŭ astfeliu de mandatŭ murdarŭ. Cu altă ocasiune „Pesti Naplo“, vorbindŭ despre verificarea alegerei de mai susŭ, dice, că prin verificarea acestei alegerĭ s'a admisŭ conclusia că:

A mitui este ertatŭ; décă se dovedesce mituirea, acésta n'are urmărĭ legale nicĭ pentru mituitorĭ, nicĭ pentru cei mituițĭ; mituirea este o procedere cinstită, ce nu aruncă umbră asupra aceluia care o face, și nicĭ nu'i detrage câtŭ mai puținŭ din cualificațiunile recerute pentru a putea fi legislatorŭ alŭ Ungariei; comisiunile verificatóre ale dietei în hotărîrile lorŭ nu se țină de prescrierile legii, ci de considerațiunĭ politice etc.

Literatură.

Transilvania, fóia Associțiunei transilvane, apare în Sibiiu în mărime de câte 2 cóle pe lună și costă 3 fl. séu 9 francĭ pe anŭ. Redactorŭ *George Barițŭ.* — Nr 21—22 dela 1—15 Noemvre conține: 15 anĭ din activitatea Associațiunei (urmare); Din numismatica Transilvaniei; Invĕțămêntulŭ la noi, privitŭ în resultatele lui actualĭ; Exposițiunea universală din Parisŭ din 1889, Extractŭ din regulamentulŭ generalŭ și specialŭ alŭ acestei Exposițiunĭ; Procesŭ verbalŭ alŭ comitetului Associațiunei, luatŭ în ședința dela 27 Octomvre 1888.

Șepte scrisorĭ deschise cĕtră Maiestatea Sa Regele Carolŭ I., Regele României, de *V. Maniu*, membru alŭ Academiei Române, fostŭ advocatŭ publicŭ la înalta Curte de justițiă din Bucurescĭ, fostŭ primŭ-președințe la Curtea apelativă din Iașĭ, senatorŭ și deputatŭ în Camera legiuitóre. Bucurescĭ (24. Tipografia modernă, Gregorie Luis, Str. Academiei, 24) 1888. Broșura cuprinde 115 pag. formatŭ mare 8⁰ și costă unŭ exemplarŭ 2 lei.

Tatălŭ nostru Unŭ ciclu de meditațiunĭ compusŭ de *Dr. Victorŭ Szmigelski.* — Sub titlulŭ acesta a apărutŭ în Tipografia seminariului archidiecesanŭ din Blașŭ o broșură de 117 pag. formatŭ 8⁰. Broșura pórtă clausula aprobărei Preaveneratului Ordinariatŭ metropolitanŭ și este subîmpărțită în 10 părțĭ, analisându-se și esplicându-se sentință de sentință rugăciunea „Tatăl nostru.“ Unŭ esemplarŭ costă 50 cr. Venitulŭ e destinatŭ pentru fondulŭ unui pensionatŭ de fetițe în Blașŭ.

Institutele de băncĭ în Brașovŭ

și operațiunile lorŭ în anulŭ 1887.

In Brașovŭ esistă cincĭ institute de banĭ mai însemnate, dintre carĭ celŭ mai vechiu este:

1. „*Kronstädter allgemeine Sparcassa*“, adecă „Cassa de păstrare săséscă,“ întemeiată la an. 1835 prin asociarea mai multorŭ cetățenĭ. Nu este fondată pe acții. Membrii ei participă numai cu o sumă órecare. In societate póte intra nu mai acela, pe care ilŭ alege adunarea generală.

Agendele ei principale suntŭ primirea de depunerĭ pe lângă libele de înlocare și împrumutarea pe lângă hipotecă, se ocupă însĕ și cu afacerĭ de lombardŭ și contcorentŭ.

Ca celŭ mai vechiu institutŭ de banĭ în Brașovŭ, a cărui afacerĭ au rĕmasŭ aprópe aceleașĭ, s'a bucuratŭ și se bucură și astădĭ de mare favorŭ din partea publicului. Sparcassa o putemŭ numi esclusivŭ săséscă.

2. „*Filiala băncii austro-ungare*“. La 1854 Banca națională, astădĭ austro-ungară, a înființatŭ la Brașovŭ o sucursală cu o dotațiune, care varieză după trebuință. De presentŭ dotațiunea se urcă la suma de unŭ millionŭ fl. v. a. Imprumuturile ei suntŭ cele mai ieftine, actualmente $4^1/_2\%$ la cambie și $5^1/_2$ lombard. Este de observatŭ, că ea primesce numai cambii pe carĭ ocură celŭ puținŭ firmă protocolată.

Afacerile principalĭ suntŭ scontulŭ și lombardulŭ.

3. „*Kronstädter Vorschussverein*“, adecă „Reuniunea brașovénă de avansurĭ“, este întemeiată la 1866 cu scopŭ de a se ajutora membrii între sine. Nicĭ ea nu este fondată pe acții.

Afacerile Reuniunei suntŭ:

a) primesce depunerĭ pe lângă libele;

b) împrumută pe cambii și efecte.

Acesta încă trece de institutŭ săsescŭ.

Pe basă adevĕratŭ comercială și după principii moderne de bancă s'a fondatŭ la 1868.

4. *Prima bancă transilvană la Brașovŭ,* (Erste siebenb. Bank zu Kronstadt), cu unŭ capitalŭ de 300,000 fl. pe timpŭ de 50 anĭ.

Totŭ cu principii moderne de bancă s'a stabilitŭ la 1882 sucursala „Albinei“ din Sibiiu sub firma:

5. „*Albina, institutŭ de creditŭ și economii, filiala Brașovŭ.*“

La începutŭ, lucru naturalŭ, acésta n'a avutŭ altŭ capitalŭ, decâtŭ dotațiunea centralei sale.

Pe lângă aceste institute mai există în Brașovŭ câteva mai micĭ, ale cărorŭ agende nu suntŭ luate în combinațiă la compunerea datelorŭ statistice de mai la vale. Ele suntŭ:

a) „Kronstädter Spar-und Vorschuss-Consortium des ersten allgem. Beamtenvereins der oest.-ung. Monarchie“ înființatŭ la 1874.

b) „Brassói első takarék és önsegélyző“ szövetkezet, înființatŭ la 1884, și

c) „Meseriașulŭ românŭ,“ associațiune de creditŭ și depunerĭ, înființatŭ la 1886.

Consultândŭ rapórtele de gestiune de pe anulŭ 1887 ale celorŭ cincĭ institute amintite la începutŭ, am aflatŭ următórele resultate.

(Va urma.)

Intêmplărĭ diferite.

Cădutŭ din trenŭ. La 9 l. c. călĕtorii, carĭ veneau cu trenulŭ de persóne alŭ căii ferate de statŭ austro-ungare din Viena, au fostŭ martorii unei scene pĕtrundĕtóre. Când trenulŭ se găsea între stațiunile Neuhäusel și Gross-Mutschen (Ersekujvar și Udvard) fata de șepte anĭ a unui proprietarŭ din România s'a jucatŭ pe la ușa vagonului, care era din întêmplare deschisă, și alunecândŭ a cădutŭ din trenŭ. Călĕtorii înspăimêntațĭ d'abia au putută reține pe părințĭ, ca sĕ nu sară în urma unicului lorŭ copilŭ. După câteva minute trenulŭ a statŭ la gara din Gross-Mutschen și părinții s'au adresatŭ cătră șefulŭ gării, care lĭ-a pusŭ numai decâtŭ o trasină la disposițiune. Intorcêndu-se, au aflatŭ fata, căreia, afară de o sgărietură pe obrazŭ și de spaimă, nu i s'a întêmplatŭ nimicŭ. Părinții au plecatŭ împreună cu fetița, scăpată ca printr'o minune, mai departe cu trenulŭ celŭ mai de aprópe. Casulŭ acesta ar puté servi de avertismentŭ părințilorŭ carĭ călĕtorescŭ cu copii pe trenŭ.

Sinucidere. Directorulŭ, poștalŭ din Strigoniu, cu numele Augustinŭ Wittmann, s'a sinucisŭ, aruncându-se în apa Guramului. Wittmann era omŭ căsĕtoritŭ, în etate de 46 anĭ. Causa sinuciderei se dice, că ar fi fostŭ de o parte traiulŭ rĕu ce l'a avutŭ cu nevastă-sa în cursulŭ celorŭ 18 anĭ câtŭ a trăitŭ cu ea, ér de altă parte unŭ amorŭ fără speranță, căcĭ elŭ, ca omŭ însuratŭ, se înamorase în nevasta unui colegŭ alŭ sĕu, pe care, se înțelege, n'o putea lua nicĭ-odată de soțiă. Cadavrulŭ nefericitului încă nu s'a aflatŭ.

Mulțămită publică.

Concertulŭ, ce s'a ținutŭ în 10 Noemvre st. nou a. c. de Reuniunea de binefacere rom.-cath. din Brașovŭ pentru ajutorarea copiilorŭ sĕracĭ, a avutŭ resultatulŭ următorŭ:

Câștigŭ din intrărĭ	393 fl. 50 cr.
Dăruințe marinimóse	10 fl. 90 cr.
Suma	404 fl. 40 cr.
Cheltuele	103 fl. 65 cr.
Câștigŭ curatŭ	273 fl. 75 cr.

Acestŭ resultatŭ strălucitŭ se póte mulțămi în prima liniă D-lorŭ profesorĭ N. Popoviciu și Dr. Matyeka, ca și Dșórelorŭ Ida Hiemesch și Irena Molnar, carĭ au binevoitŭ a atrage interesarea publicului prin ajutórele lorŭ la acestŭ concertŭ; asemenea și Dómnelorŭ Fiala, Körner, Verzar, Pavelca și Iaschik, care au binevoitŭ a mijloci vêndarea biletelorŭ de intrare încă de cu vreme înainte de concertŭ.

Presidiulŭ acestei Reuniunĭ se simte obligatŭ nu numai Domnilorŭ, Dómnelorŭ și Domnișórelorŭ de mai susŭ, ci și conducĕtorilorŭ concertului, anume Domnilorŭ I. Iaschik, A. Brandner, corului de dame alŭ Dnului Iaschik, și D-șórei Victoria Brenneberg pentru concursulŭ d-sale cu Violon-Cello în orchestră, precum și onoratului publicŭ, a esprima adêncă mulțămită în numele Reuniunei și copiilorŭ sĕracĭ pentru concursulŭ și contribuirile filantropice, ce cu atâta bunăvoință și mărinimiă s'au grăbitŭ a-le da.

Presidiulŭ Reuniunei de binefacere rom.-catolice.

Cununiă.

Elena Poparadu, fica D-lui căpitanŭ pens. Mih. Poparadu din Poșorta, și *Valeriu P. Comșa* din Copăcelŭ, teologŭ abs. de Blașiu, își vorŭ serba cununia Joi în 22 Noemvre st. n. la 11 óre a. m. în biserica gr.-cat. din Poșorta.

Adresămŭ felicitările nóstre tinerei părechĭ!

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Berlinŭ, 17 Noemvre. *In cercurile politice de aci se consideră schimbările în dislocarea armatei rusescĭ ca o confirmare a temerilorŭ și îngrijirilorŭ* esprimate la timpulŭ sĕu cu ocasiunea înaintărilorŭ de trupe rusescĭ spre granița vestică, declarate atuncĭ de guvernulŭ rusŭ ca neîntemeiate.

Colonia, 17 Noemvre. „Kölnische Zeitung“ se esprimă din parte oficiósă: „E neesplicabilŭ, că Rusia pășesce atâtŭ de fățișŭ cu pregătirile militare în momentulŭ când se adreséză la piețele de banĭ cu încercărĭ a face împrumutŭ. Aceste aparițiunĭ cerŭ mai deaprópe în aliata Austro-Ungariă o mai severă luare aminte, deși nu este o nemijlocită amenințare a păcii.

Berlinŭ, 17 Noemvre. Scirea, că au sĕ se céră *credite militare mai marĭ* dela Reichstagŭ, care se'ntrunesce în curêndŭ, se confirmă din partea cercurilorŭ dătătóre de mĕsură.

Petersburg, 17 Noemvre. „Agentura telegrafică de nordŭ“ anunță, că afirmările diarelorŭ, cumcă noua organisare a armatei ruse invólvă o înaintare de trupe cătră vestŭ suntŭ neîntemeiate; e vorba numai de unŭ marșŭ îndĕrĕtŭ a douĕ divisiunĭ de infanteriă și a unei divisiunĭ de cavaleriă dela vestŭ cătră ostŭ.

DIVERSE.

Vagonŭ în biserică. Din Petersburgŭ se scrie, că la ordinulŭ Țarului, vagonulŭ în care se afla familia imperială în timpulŭ cunoscutei catastrofe dela Borki, se va aședa în capela, ce comuna Charkov o zidesce în loculŭ unde s'a întêmplatŭ catastrofa. Vagonulŭ va fi aședatŭ în biserică tocmai în starea, în care s'a aflatŭ în urma catastrofei.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 15 Noemvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.38	Vênd.	9.40
Argintŭ românescŭ .	„	9.30	„	9.35
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.64	„	9.68
Lire turcescĭ . . .	„	10.92	„	10.95
Imperialĭ	„	9.92	„	9.95
Galbinĭ	„	5.70	„	5·72
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	125.—	„	126.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 16 Noemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.85
Renta de hârtiă 5%	91.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	144.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	116.—
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.40
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	123.50
Renta de hârtiă austriacă	81.30
Renta de argintŭ austriacă	82.65
Renta de aurŭ austriacă	109 80
Losurĭ din 1860	130.80
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	875.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. .	301.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	305.90
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.79
Napoleon-d'orĭ	9.66
Mărcĭ 100 împ. germane	$59.82^1/_2$
Londra 10 Livres sterlinge	121.95

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de améḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurecĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de améḑĭ
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ